

§ 17 a bemærkede, at det ikke kunde have nogen skadelig Indflydelse for vedkommende Forfatter eller, hvad der nærmest maatte tænkes paa, det Theater, der var traadt i hans Sted, at det tilstedes uden Samtykke at foredrage Digte eller Dele af samme og at opføre Duverturer eller enkelte Nummere af en dramatisk Composition, maa jeg dog bemærke, at hvad det Sidste angaaer, er det jo meget ubestemt Udtryk, der ere brugte om, hvad der skulde kunne gjøres til Gjenstand for offentlig Opførelse uden Samtykke. Der siges vel „Duverturer eller enkelte Nummere“, men disses Antal er jo ikke og kan vel heller ikke være bestemt, og forsaavidt den ærede Ordfører ytrede, at det ikke kunde gjøre Skade, da der vilde mangle noget, som væsentlig maatte være at tage i Betragtning, nemlig det hele sceniske Apparat, da er det mig ikke klart, om det skulde være nægtet at opføre saadanne enkelte Nummere med scenisk Apparat, noget, som oftere har fundet Sted; paa den Maade vilde man da kunne tage saamange enkelte Nummere, at det, der blev tilbage, var forholdsvist lidet og altsaa vilde der dog i Virkeligheden ske et Indgreb i den Ret, som Udvalget ellers vil give Forfattere og Componister. Jeg skal imidlertid indrømme, at det er vanskeligt at redigere Paragraphen saaledes, at Omgaaelse ikke skulde kunne finde Sted, og jeg troer heller ikke, at Faren derfor i nogen særdeles Grad er tilstede. — Med Hensyn til § 17 b er vistnok den Bestemmelse af en noget betænkeligere Natur, at, naar et dramatisk Arbejde

— uanset det under bestemte Forudsætninger baade fra Theatrets og fra Forfatterens Side er erklæret for Theatrets Eiendom, som man ikke til nogen Tid mod dets Villie skulde kunne berøve det — ikke har været opført i 5 paa hinanden følgende Aar fra denne Lovs Kundgjørelse, skal det staae Forfatteren frit for at overdrage Retten til Opførelse til Andre. Det er vistnok sandt, at det staaer i Theatrets Magt at hindre Anvendelsen heraf ved inden Udløbet af de 5 Aar at sørge for Opførelsen af Stykket og at det er tagtaget, at Bestemmelsen om de 5 Aar først skal regnes fra Lovens Kundgjørelse, saa at Theatret kan foretage en noiagtig Revision af Stykkerne for at hindre Rettens Præscription ved Opførelsen; men det kan dog ikke nægtes, at der med Hensyn til Opførelsen af et Stykke kan være saadanne Vanskeligheder tilstede, som kunne gjøre, at det i en vis given Tid af 1 eller et Par Aar ikke kan opføres, og at Bestemmelsen da unægtelig bliver noget generende for Theatret. Min Indvending mod denne Bestemmelsses Optagelse vilde imidlertid kun da være fuldkommen afgjørende, dersom Meningen var den, at Theatret ikke efter den Tid selv skulde være berettiget til at opføre Stykket; men jeg antager, at det utvivlsomt fremgaaer af Constructionen, at Meningen ingenlunde er den, men at Theatret vedblivende — selv om Forfatteren efter Udløbet af de 5 Aar har overdraget sin Ret til Andre — er berettiget til selv at opføre det, dersom det finder Anledning dertil.